

видѣль сичкытъ тѣзи ваши погрѣшки, който ще ви гы прѣкори, и че ако се непоправите ще вы накаже на този свѣтъ, или по смѣртътъ ви: не ю ли ви казвано туй мила?

ВѢЛКАНА.

Казвали сѧ ми, но азъ никога не съмъ давала вниманіе.

УЧИТЕЛКА.

Твърдѣ несъмѣнно вѣрвамъ, че секой който мысли на туй, не може да бѫде лошъ. А за да ся подсѣщате на туй, чеда мой, трѣбва да изучите священното писаніе; то е ѹедна книга божествена, която ся написа по вдѣхваніето на свѣтъя духъ; тъй вѣй трѣбва да го четете, да го научите и да го повтаряте съ дѣлбоко прочитаніе: като четете тази красиѣ историѣ, ще ся научите колко ю голѣмъ и силенъ Богъ; тъй сѫщо ще познаете колко ю той добъръ, колко сте длѣжни да го обычате и колкото сте длѣжни да ся боите да го неуврѣдите, защото той наказва немилостиво лошытъ. Събогомъ, господици, надѣянъ ся, че отъ сега натамъ ѩж бѫдѫ благодарна отъ прилѣжаніето ви.

ЧЕТВЪРТЪЙ РАЗГОВОРЪ.

День вторыи.

УЧИТЕЛКА.

Добро ютро Господици, но защо не сте довели съ васъ Господицѣ Христанѣ?